

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 12.7.2000
KOM(2000) 386 endelig

2000/0188 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV
om tilladelser for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester

(fremlagt af Kommissionen)

BEGRUNDELSE

1. INDLEDNING

Nærværende direktivforslag skal erstatte det nuværende direktiv 97/13/EF om ensartede principper for generelle tilladelser og individuelle tilladelser for teletjenester, som blev vedtaget af Europa-Parlamentet og Rådet den 10. april 1997¹ og skulle være omsat til national lov senest den 1. januar 1998.

De vigtigste elementer i det eksisterende direktiv er forbudet mod at begrænse antallet af nye virksomheder (undtagen i det omfang, det er nødvendigt for at sikre effektiv anvendelse af radiofrekvenser), prioritering af generelle tilladelser frem for individuelle tilladelser, og fastlæggelsen af harmoniserede principper, herunder en udtømmende liste over vilkår for tilladelser.

I Kommissionens femte rapport om gennemførelse af lovpakken for telesektoren² sættes der dog store spørgsmålstegn ved den måde, direktivet er blevet gennemført i Fællesskabet.

Kommissionens meddelelse om resultaterne af den offentlige høring om revurderingen af telelovgivningen og retningslinjer for de nye rammebestemmelser (KOM(2000) 239 endelig) viste stærk opbakning til, at man fortsat bør styrke og forenkle medlemsstaternes regler vedrørende tilladelser.

2. FORMÅL OG MÅLSÆTNINGER

I overensstemmelse med de nye rammebestemmelers politiske målsætninger og principper tager nærværende forslag om revision af de eksisterende tilladelsesordninger udgangspunkt i nødvendigheden af at stimulere et dynamisk, konkurrencestærkt marked for kommunikationstjenester, konsolidere det indre marked i en tid med større og større sammenfald mellem sektorerne, begrænse lovgivningen til det strengt nødvendige, tilstræbe teknologisk neutralitet og tilgodese de stadig mere udflydende grænser mellem markederne.

Tre undersøgelser, som Europa-Kommissionen har fået Den Europæiske Telestyrelse til at foretage³, har utvetydigt vist, at der i Fællesskabet i dag ikke er nogen harmoniseret indfaldsvinkel på tilladelser til at drive virksomhed som udbyder af kommunikationstjenester, men et skrabsammen af femten nationale ordninger, som er vidt forskellige i udgangspunkt og udformning.

Medlemsstaterne har forskellige tilladelseskategorier, varierende i antal fra kun to til ikke mindre end atten, hver med sine egne tilhørende vilkår, procedurer, afgifter og gebyrer. Medlemsstaterne fastholder den opsplnitning, der er sket,

---

¹ EFT L 117 af 7.5.1997, s. 15.

² KOM(1999) 537 endelig af 10.11.1999.

³ Tilladelseskategorier, Oplysningskrav til kontrolformål, Gebyrer, offentliggjort på adressen <http://www.eto.dk>.

ved at kræve mange forskellige slags oplysninger fra tjenesteudbydere, idet der for de mildeste tilladelsesordningers vedkommende overhovedet ikke kræves nogen oplysninger, mens der for en af de strengestes vedkommende kræves dokumentation for 49 forskellige forhold. Derfor er arbejdsbyrden i forbindelse med administrationen af tilladelsesordningerne i nogle tilfælde relativt let og i andre ekstremt tung, hvilket har resulteret i, at der i nogle medlemsstater slet ikke opkræves administrationsafgifter af operatørerne, mens der i andre medlemsstater skal betales store summer.

De simpleste af ordningerne har vist, at der ikke er nogen objektiv berettigelse for at opdele tilladelserne i mange forskellige tjenestekategorier, og det bør man derfor gå væk fra. I visse medlemsstater har man uden problemer indført velfungerende simple ordninger, men det nuværende tilladelsesdirektiv har ikke forhindret andre medlemsstater i at oprette temmelig tunge regelsæt for nye virksomheders adgang til markedet. Det stemmer ikke overens med den politiske målsætning om at stimulere oprettelsen af et konkurrencestærkt, dynamisk marked for kommunikationstjenester, og det tilgodeser heller ikke det stigende sammenfald mellem tjenester, net og teknologier. Derfor bør EU's rammebestemmelser tilpasses.

Selv om markederne for kommunikationstjenester i dag stadig er opdelt efter de traditionelle nationale grænser, er der alligevel ved at komme gang i etableringen af tværeuropæiske tjenester, og det skal opmuntres. Den eksisterende opsplittning fremmer bestemt ikke denne proces.

Målsætningen om et effektivt og velfungerende europæisk enhedsmarked kan virkeliggøres ved at forenkle de eksisterende nationale ordninger kraftigt med de mindst administrationstunge ordninger som model. Hvis ikke procedurene og vilkårene for tilladelser vedrørende elektroniske kommunikationstjenester reduceres til det strengt nødvendige, skal der en fælleseuropæisk tilladelse eller gensidig anerkendelse af tilladelser til for at åbne mulighed for, og fremme, etableringen af et dynamisk og konkurrencestærkt indre marked.

3. FORESLÅEDE TILPASNINGER

Generelle tilladelser er at foretrække for individuelle tilladelser

Selv om det eksisterende tilladelsesdirektiv prioriterer generelle tilladelser, giver det stadigvæk medlemsstaterne vide muligheder for at anvende individuelle tilladelser. De fleste af medlemsstaterne har i rigt mål gjort brug af denne mulighed, i en sådan grad at individuelle tilladelser er blevet reglen snarere end undtagelsen i de fleste nationale ordninger. Det gør det svært at komme ind på det nationale marked og skaber en hindring for etableringen af grænseoverskridende tjenester.

- *Nærværende direktivforslag skal omfatte alle former for elektroniske kommunikationstjenester og -net i henhold til generelle tilladelser og begrænse anvendelsen af særrettigheder til kun at gælde for tildeling af radiofrekvenser og numre. I denne forbindelse omfatter forslaget de numre, som falder ind under nationale nummerplaner for telefonnumre.*

Der skal være overblik over forskellige kategorier af vilkår

I tilladelsesdirektivet opstilles en udtømmende liste over vilkår, som må knyttes til generelle og individuelle tilladelser. I praksis ser det dog ud til, at den er blevet opfattet som en liste over *obligatoriske* vilkår. Individuelle tilladelser omfatter desuden ofte vilkår, som blot er gentagelser af forskrifter for teleområdet eller overordnede lovvilkår. Det medfører uhensigtsmæssige sammenhænge og forudsætninger mellem retten til at udbyde tjenester eller net og forskellige bestemmelser i de nationale love, og gør tilladelserne mindre gennemskuelige end de kunne være.

- *Det foreslåede direktiv begrænser antallet af vilkår yderligere, som tjenesteudbydere må pålægges, og foreskriver en streng skelnen mellem vilkår i henhold til overordnet lovgivning, som gælder for alle virksomheder, vilkår som hænger sammen med den generelle tilladelse, og vilkår som hænger sammen med brugsretten til radiofrekvenser og numre. Det tydeliggøres, at tilbagekaldelse af retten til at udbyde tjenester eller net udelukkende bør være den ultimative sanktion, men ikke en permanent trussel over for enhver form for overtrædelse af et hvilket som helst vilkår.*

Procedurerne skal forenkles

På trods af rammebestemmelserne for tilladelsesprocedurer betragter operatørerne de eksisterende formelle regler på nationalt plan som unødvendigt besværlige. Nogle medlemsstater har omfattende krav om fremlæggelse af information inden virksomheden påbegyndes. Det skal dokumenteres på forhånd, at samtlige vilkår overholdes, inden selskabet begynder at udbyde tjenesten. Der er ikke nogen objektiv berettigelse for en så omfattende forhåndskontrol af overholdelsen af tilladelsesvilkår, og i denne henseende bør man følge de mindst indgribende nationale lovbestemmelser, som har vist sig at være effektive i praksis.

- *Nærværende forslag tilstræber således at sikre, at der ikke stilles krav om fremlæggelse af oplysninger forud for virksomhedsopstart, og at en systematisk kontrol med overholdelsen af vilkår, som hænger sammen med tilladelser, begrænses til de vilkår, som det objektivt er berettiget at kontrollere således, som angivet i direktivforslaget.*

Gebyrer og afgifter skal reduceres, og de skal harmoniseres mere inden for EU

Det nuværende tilladelsesdirektiv foreskriver allerede, at administrationsafgifter og gebyrer, som opkræves fra operatørerne, kun må dække administrationsomkostningerne til udstedelse, administration, kontrol og håndhævelse af gældende tilladelsesordninger. Men visse medlemsstaters nuværende praksis blev under den offentlige høring kritiseret for ikke at være gennemskuelig nok og for at omfatte for høje gebyrer. De store forskelle i gebyrerne inden for EU kan ikke blot forklares med, at den administrative arbejdsbyrde er forskellig fra land til land.

- *Direktivforslaget reducerer administrationsafgifterne betydeligt ved at forenkle tilladelsesordningerne som gennemgås herover, hvorved den administrative arbejdsbyrde og de dermed forbundne administrationsomkostninger reduceres. Det skaber også den nødvendige gennemskuelighed ved at foreskrive, at de nationale tilsynsmyndigheder en gang om året skal offentliggøre oversigter over omkostninger og afgifter. Desuden skal de nationale tilsynsmyndigheder tilpasse afgiftsniveauet det efterfølgende år, hvis det samlede beløb, der er opkrævet, overstiger administrationsomkostningerne.*

Det indre marked skal styrkes

Under den offentlige høring blev der fremsat forslag om at oprette en fælleseuropæisk tilladelse til elektroniske kommunikationstjenester eller gensidig anerkendelse af tilladelser. Især satellitindustrien, som pr. natur er grænseoverskridende, slog til lyd for en mere gennemgribende harmonisering af tilladelsesordningerne. Men et flertal lod dog forstå, at de var enige i Kommissionens forslag om at tilstræbe en effektivisering af det indre marked via en betydelig forenkling af de nationale ordninger som angivet i ovenstående.

Ordningen om harmonisering af tilladelsesvilkår og -procedurer via CEPT (Den Europæiske Konference af Post- og Teleadministrationer) som foreskrevet i det nuværende tilladelsesdirektiv har ikke fungeret efter hensigten. Selv den mindste harmonisering, étstedsbestillingsordningen, er ikke blevet gennemført, undtagen måske i satellitsektoren, hvor det planlægges at indføre en sådan procedure i juli 2000. I bakspejlet virker det nu urealistisk at forvente, at en harmonisering, som ikke kunne foretages via EU's overnationale beslutningsprocedurer, skulle kunne gennemføres via CEPT's mellemstatslige samarbejde.

Inden for radiofrekvenser har samordningen i CEPT dog fungeret forholdsvis godt, f.eks. hvad angår tildelingen af frekvenser til satellitbaserede personkommunikationssystemer. Men den fælleseuropæiske tildeling af frekvenser til udbydere af disse systemer er ikke blev fulgt op ved gennemførelsen på nationalt plan.

- *Nærværende forslag lægger op til, at CEPT fortsat skal spille en rolle i harmoniseringen af tildelingen af radiofrekvenser. Medlemsstaterne skal i højere grad forpligtes til at gennemføre CEPT-aftaler om harmoniseret tildeling af spektrum. Forslaget hviler i princippet på, at de nationale tilladelsesordninger skal forenkles for at afhjælpe alle større hindringer for det indre marked, men yderligere harmoniseringstiltag vedrørende vilkår, procedurer eller gebyrer kan om fornødent indføres via udvalgsprocedurer.*

4. GENNEMGANG AF DE FORESLÅEDE ARTIKLER

Artikel 1 - Formål og anvendelsesområde

Virkeliggørelse af det indre marked, lettere markedsadgang. Direktivet omfatter alle tilladelser til at udbyde elektroniske kommunikationstjenester eller -net.

Artikel 2 - Definitioner

Anvendelsen af rammedirektivets definitioner udvides til dette direktiv.

Artikel 3 - Generelle tilladelser for elektroniske kommunikationstjenester og -net

Alle former for elektroniske kommunikationstjenester og -net må udbydes i henhold til en generel tilladelse, som højst kræver anmeldelse eller registrering, men ikke udtrykkelig stillingtagen. Myndighedernes informationskrav i forbindelse med anmeldelsesproceduren skal begrænses til det strengt nødvendige (identifikation af virksomheden, kontaktpersoner og beskrivelse af tjenesten).

Artikel 4 - Minimumsliste over rettigheder, som den generelle tilladelse indebærer

Her angives operatørernes grundlæggende generelle rettigheder i henhold til en generel tilladelse, nemlig retten til at udbyde elektroniske kommunikationstjenester til offentligheden og forhandle om samtrafik med andre udbydere af offentligt tilgængelige tjenester, at etablere elektroniske kommunikationsnet og ansøge om de nødvendige anlægsrettigheder.

Artikel 5 - Brugsret til radiofrekvenser og numre

Virksomheder kan anmode om ret til at anvende radiofrekvenser og numre. Tildelingsprocedurer skal være åbne og gennemskeelige og uden forskelsbehandling, hvilket også indebærer en tydeliggørelse af reglerne om overdragelse og sekundær handel med brugsrettigheder. Brugsrettigheder må kun begrænses, hvis det er nødvendigt for at sikre effektiv udnyttelse af radiofrekvenser (ikke af numre, eftersom de ikke burde være en knap ressource). Der fastsættes tidsfrister for procedurerne for tildeling af brugsrettigheder.

Artikel 6 - Vilkår, som knyttes til den generelle tilladelse og brugsretten til radiofrekvenser og numre

De vilkår, som må knyttes til generelle tilladelser og til brugsrettigheder, begrænses og harmoniseres via en udtømmende liste over sådanne vilkår.

Alle vilkår skal være objektivt velbegrundede, ikke-diskriminerende, gennemskeelige og forholdsmæssigt afpassede.

Der skelnes skarpt mellem a) vilkår, som ikke er sektorspecifikke (beskatning, virksomhedslovgivning osv.), b) vilkår, som hænger sammen med den generelle tilladelse, og c) vilkår, som hænger sammen med brugsrettigheder, for at gøre bestemmelserne mere gennemskeelige og forhindre forskelsbehandling og uhensigtsmæssige sammenhænge mellem forskellige kategorier af rettigheder og forpligtelser.

Artikel 7 - Procedure for begrænset tildeling af brugsret til radiofrekvenser

Der opstilles strenge betingelser for begrænsning af brugsret til radiofrekvenser (årsager til begrænsningen, udvælgelseskriterier, proceduretyper og -frister, revision med jævne mellemrum).

Artikel 8 - Harmoniseret tildeling af radiofrekvenser

Det sikres, at aftaler om harmoniseret tildeling af radiofrekvenser (f.eks. til satellitbaseret personkommunikation) gennemføres korrekt på nationalt plan uden begrænsninger, ændringer eller forsinkelser.

Artikel 9 - Erklæringer, som kan lette udøvelsen af anlægs- og samtrafikrettigheder

Virksomheder skal have ret til at indhente en erklæring fra den nationale tilsynsmyndighed om retten til at få anlægsrettigheder og/eller retten til at forhandle om samtrafik, hvis sådanne virksomheder anmoder herom, fordi dette er en forudsætning for at forhandle med andre myndigheder (f.eks. på kommunalt plan) eller andre virksomheder (navnlig i andre medlemsstater).

Artikel 10 - Overholdelse af vilkårene for den generelle tilladelse eller brugsretten

Der angives proceduremæssige sikkerhedsforanstaltninger (tidsfrister, virksomheders ret til at fremføre deres synspunkter og klagemuligheder) ved overtrædelse af vilkår. Medlemsstaternes tiltag skal stå i rimeligt forhold til overtrædelsen (retten til at udbyde tjenester eller net må kun inddrages i undtagelsestilfælde, for hvilke der findes en hasteprocedure).

Artikel 11 - Oplysninger, som kræves i forbindelse med generelle tilladelser og brugsrettigheder

Virksomhederne må kun afkræves oplysninger, som er strengt nødvendige og forholdsmæssigt afpassede (ingen systematisk kontrol med overholdelsen af vilkår, undtagen i tilfælde, hvor der er tvivl herom). Det er dog tilladt at kræve oplysninger, som skal bruges til at offentliggøre sammenlignende oversigter over tjenesters kvalitet og priser til gavn for forbrugerne, klart angivne statistiske formål og sammenlignende udbudsprocedurer for frekvenser. Der må ikke kræves oplysninger forud for eller som betingelse for virksomhedernes markedsadgang.

Artikel 12 - Administrationsafgifter

Afgifter, som opkræves fra udbydere, må højst svare til administrationsomkostningerne, medlemsstaterne skal offentliggøre sådanne omkostninger, og afgifterne skal justeres det efterfølgende år, hvis de samlede opkrævede afgifter overstiger administrationsomkostningerne. Endvidere sikres det, at afgifterne fordeles i forhold til virksomhedernes omsætning, og at små og mellemstore virksomheder ikke pålægges sådanne afgifter.

Artikel 13 - Gebyrer for brugs- og anlægsrettigheder

Gebyrer for anvendelse af spektrum og numre er tilladt, når det sikres, at de ikke indebærer forskelsbehandling, at de er gennemskelige, at de er objektivt berettiget og forholdsmæssigt afpassede samt at de ikke skader de politiske målsætninger vedrørende etablering af innovative tjenester og konkurrence.

Artikel 14 - Ændring af rettigheder og forpligtelser

Medlemsstaterne skal i god tid underrette berørte parter og give disse mulighed for at tilkendegive deres synspunkter om planlagte ændringer af rettigheder, vilkår, procedurer, afgifter og gebyrer.

Artikel 15 - Offentliggørelse af oplysninger

Medlemsstaterne skal på brugervenlig vis offentliggøre og ajourføre alle oplysninger om rettigheder, vilkår, procedurer, afgifter og gebyrer vedrørende generelle tilladelser, brugsrettigheder til radiofrekvenser og numre og anlægsrettigheder.

Artikel 16 - Det europæiske enhedsmarkeds funktion

Kommissionen skal med jævne mellemrum offentliggøre rapporter om det indre markeds funktion, og der skal træffes yderligere harmoniseringstiltag, hvis hindringerne for det indre marked varer ved.

Artikel 17 - Gældende tilladelser

Der fastlægges ordninger for at lette overgangen fra den gamle til den nye ordning uden at indskrænke visse parters rettigheder eller udvide deres eller andres forpligtelser.

Artikel 18 - Gennemførelse i national ret

Standardartikel. 31. december 2001 foreslås som skæringsdato for gennemførelsen af direktivet i national ret.

Artikel 19 - Ikrafttræden

Standardartikel.

Artikel 20 - Adressater

Standardartikel.

Bilag

Indeholder en udtømmende liste over de vilkår, som generelle tilladelser må indeholde eller som må knyttes til brugsrettigheder. Sammenhængen mellem disse vilkår og andre direktiver gennemgås.

5. KONKLUSION

Direktivforslaget om tilladelser for elektroniske kommunikationstjenester og -net tager højde for resultaterne af den offentlige høring om revurderingen i 1999 af de eksisterende rammebestemmelser for teleområdet. Forslaget præsenterer et mindre indgribende og mere harmoniseret system af tilladelser i hele EU, med minimale lovgivningsmæssige hindringer for markedsadgang, så der kan komme mere gang i udviklingen af nye elektroniske kommunikationstjenester og så tjenesteudbydere og forbrugerne kan udnytte det europæiske enhedsmarkeds stordriftsfordele.

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV

om tilladelser for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 95,

under henvisning til forslag fra Kommissionen¹,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg²,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget³,

i henhold til fremgangsmåden i traktatens artikel 251⁴, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Resultatet af den offentlige høring i 1999 om rammebestemmelserne for den elektroniske kommunikationssektor, jf. Kommissionens meddelelse af 26. april 2000⁵, har bekræftet behovet for en mere harmoniseret og mindre indgribende regulering af markedsadgangen for elektroniske kommunikations-tjenester og -net i hele EF.
- (2) Grænserne mellem de forskellige elektroniske kommunikationstjenester og -net og de teknologier, der ligger til grund for dem, bliver mere og mere udflydende, og derfor bør der fastlægges en ordning for tilladelser, som gælder på samme måde for de samme tjenester, uanset hvilken teknologi de anvender.
- (3) Der bør bruges et system, der er så lidt indgribende som muligt, for tilladelser til udbud af elektroniske kommunikationstjenester og -net, så der kan komme mere gang i udviklingen af nye elektroniske kommunikationstjenester og så tjenesteudbydere og forbrugerne kan udnytte enhedsmarkedets stordriftsfordele.
- (4) Disse målsætninger kan bedst virkeliggøres ved at anvende generelle tilladelser for alle elektroniske kommunikationstjenester og -net uden krav om udtrykkelige beslutninger eller administrative afgørelser fra nationale tilsynsmyndigheder, og ved at begrænse eventuelle procedurekrav til kun at omfatte anmeldelse.

---

¹ EFT C

² EFT C

³ EFT C

⁴ EFT C

⁵ KOM(2000) 239 endelig.

- (5) Virksomhedernes rettigheder i henhold til generelle tilladelser må udtrykkeligt angives i disse tilladelser for at sikre konkurrenceligestillingen i hele EF og lette grænseoverskridende forhandlinger om samtrafik mellem offentligt tilgængelige kommunikationsnet.
- (6) Tildeling af særrettigheder kan fortsat være nødvendigt i forbindelse med brug af radiofrekvenser og numre i nationale nummerplaner, herunder præfikser. Rettigheder vedrørende numre kan også tildeles som led i en europæisk nummerplan, f.eks. den virtuelle landekode '3883', som er afsat til medlemslandene i Den Europæiske Konference af Post- og Teleadministrationer (CEPT). Disse brugsrettigheder bør kun begrænses, når det ikke kan undgås på grund af knaphed på radiofrekvenser, og for at sikre, at de bruges effektivt.
- (7) De vilkår, som må knyttes til generelle tilladelser og særlige brugsrettigheder, bør begrænses til det strengt nødvendige for at sikre overholdelsen af væsentlige krav og forpligtelser i henhold til fællesskabslovgivningen.
- (8) Hvis udbydere af elektroniske kommunikationstjenester og -net pålægges særlige forpligtelser som følge af stærk markedsposition jf. direktiv [om fælles rammebestemmelser for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester]⁶ i henhold til EF-lovgivningen, bør de generelle rettigheder og forpligtelser, som gælder i henhold til den generelle tilladelse, samtidig finde anvendelse.
- (9) En generel tilladelse bør kun indeholde vilkår, som udelukkende vedrører den elektroniske kommunikationssektor. Den bør ikke omfatte vilkår, som allerede gælder i medfør af anden eksisterende national lovgivning, der ikke udelukkende vedrører den elektroniske kommunikationssektor.
- (10) Når efterspørgslen efter radiofrekvenser inden for et bestemt spektrum overstiger de tilgængelige ressourcer, bør de procedurer, der følges i forbindelse med tildeling af disse frekvenser, være hensigtsmæssige og gennemskuelige for at undgå forskelsbehandling og optimere brugen af disse knappe ressourcer.
- (11) Når det på europæisk plan er vedtaget at harmonisere tildelingen af radiofrekvenser til bestemte formål, bør medlemsstaterne nøje følge disse vedtagelser ved tildelingen af rettigheder til brug af radiofrekvenser fra den nationale frekvensplan.
- (12) Udbydere af elektroniske kommunikationstjenester og -net kan have brug for dokumentation for deres rettigheder i forbindelse med samtrafik og anlægsrettigheder i henhold til en generel tilladelse, især for at lette forhandlinger med de regionale- eller lokale myndigheder i andre områder eller med tjenesteudbydere i andre medlemsstater. Derfor bør de nationale tilsynsmyndigheder forsyne virksomhederne med erklæringer herom efter anmodning eller automatisk som svar på en anmeldelse i henhold til den generelle tilladelse.
- (13) Sanktionsmulighederne over for overtrædelser af vilkårene for den generelle tilladelse bør stå i forhold til overtrædelsen. Medmindre der foreligger helt specielle omstændigheder, er det ikke rimeligt at inddrage retten til at udbyde

---

⁶ EFT L

elektroniske kommunikationstjenester eller brugsretten til radiofrekvenser eller numre, fordi en virksomhed ikke overholder et eller flere af vilkårene for den generelle tilladelse. Dette berører dog ikke eventuelle hasteforanstaltninger, som medlemsstaterne måtte træffe i tilfælde af alvorlige trusler mod den offentlige sikkerhed, menneskers sikkerhed eller sundhed eller andre virksomheders økonomiske interesser eller drift. Direktivet bør heller ikke berøre eventuelle krav om skadeserstatning, som en virksomhed fremsætter over for en anden virksomhed i henhold til national ret.

- (14) De indberetnings- og informationskrav, som tjenesteudbydere pålægges, kan medføre et stort arbejde både for de pågældende virksomheder og for tilsynsmyndighederne. Derfor bør disse krav være forholdsmæssigt afpassede, objektivt berettigede og begrænset til det strengt nødvendige. Det er ikke nødvendigt at kræve systematisk og jævnlig dokumentation for overholdelsen af samtlige vilkår for den generelle tilladelse eller brugsretten. Virksomhederne har ret til at vide, hvad de oplysninger, de skal fremlægge, bruges til. Retten til at starte virksomhed bør ikke være betinget af, at der fremlægges oplysninger. Dette direktiv bør ikke berøre medlemsstaternes forpligtelse til at fremlægge enhver oplysning, som er nødvendig for at forsvare Fællesskabets interesser som led i internationale aftaler.
- (15) Det er tilladt at opkræve administrationsafgifter fra udbydere af elektroniske kommunikationstjenester for at finansiere den nationale tilsynsmyndigheds aktiviteter vedrørende administration af tilladelsessystemet og tildeling af brugsrettigheder. Sådanne afgifter bør kun dække de reelle administrationsomkostninger ved disse aktiviteter. Med henblik herpå bør de nationale tilsynsmyndigheders indkomster og udgifter gøres gennemskuelige via årlige opgørelser over de samlede afgiftsbeløb, der er opkrævet, og de administrationsomkostninger, der er påløbet. Dermed kan virksomhederne kontrollere, om der er overensstemmelse mellem administrationsomkostningerne og afgifterne. Administrationsafgifter må ikke udgøre en hindring for opstart af virksomhed. Afgifterne skal derfor fordeles i forhold til den pågældende virksomheds relevante tjenester, beregnet ud fra regnskabsåret forud for administrationsafgiften. Der bør ikke opkræves administrationsafgifter fra små og mellemstore virksomheder.
- (16) Ud over administrationsafgifter må der opkræves gebyrer for brug af radiofrekvenser og numre som middel til at sikre en optimal anvendelse af sådanne ressourcer. Sådanne gebyrer bør ikke hindre etableringen af innovative tjenester og konkurrence på markedet.
- (17) Medlemsstaterne kan være nødt til at ændre de rettigheder, vilkår, procedurer, afgifter og gebyrer, som hænger sammen med generelle tilladelser og brugsrettigheder, i tilfælde hvor det er objektivt velbegrundet. Sådanne ændringer skal meddeles alle berørte parter behørigt i god tid, så de har fyldestgørende lejlighed til at tilkendegive deres synspunkter vedrørende sådanne ændringer.
- (18) Målsætningen om gennemskelighed forudsætter, at tjenesteudbydere, forbrugere og andre interesserede parter har let adgang til oplysninger om rettigheder, vilkår, procedurer, afgifter, gebyrer og afgørelser vedrørende udbud af elektroniske kommunikationstjenester, brugsret til radiofrekvenser og numre,

nationale frekvensplaner og nationale nummerplaner. Det er en vigtig opgave for de nationale tilsynsmyndigheder at stille sådanne oplysninger til rådighed og holde dem ajour og at samle alle relevante oplysninger angående anlægsrettigheder, når disse rettigheder administreres af andre instanser.

- (19) Der bør føres tilsyn med, at enhedsmarkedet fungerer fyldestgørende efter de nationale tilladelsesordninger i henhold til dette direktiv. På grundlag af resultaterne af dette tilsyn kan det være nødvendigt med yderligere harmoniseringstiltag, hvis der fortsat findes hindringer for det indre marked. Sådanne tiltag fastlægges efter fremgangsmåden i direktiv [om fælles rammebestemmelser for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester].
- (20) Når de tilladelser, som gælder ved nærværende direktivs ikrafttrædelse, erstattes af generelle tilladelser og individuelle brugsrettigheder i henhold til dette direktiv, bør det ikke medføre, at tjenesteudbydere, som driver virksomhed i henhold til en eksisterende tilladelse, pålægges mere omfattende forpligtelser eller får mindre omfattende rettigheder, medmindre det er nødvendigt for at undgå ugunstige virkninger for andre virksomheders rettigheder og forpligtelser -

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Formål og anvendelsesområde

1. Sigtet med dette direktiv er at indføre et indre marked for elektroniske kommunikationstjenester ved at harmonisere og forenkle reglerne og vilkårene for tilladelser for dermed at lette udbud af elektroniske kommunikations-tjenester og -net i hele Fællesskabet.
2. Dette direktiv omfatter alle tilladelser vedrørende udbud af elektroniske kommunikationstjenester og -net.

Artikel 2

Definitioner

Definitionerne i direktiv [om fælles rammebestemmelser for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester] finder tilsvarende anvendelse på nærværende direktiv.

Artikel 3

Generelle tilladelser for elektroniske kommunikationstjenester og -net

1. Medlemsstaterne må ikke forhindre en virksomhed i at udbyde elektroniske kommunikationstjenester og -net, undtagen hvis det er nødvendigt for at værne om den offentlige sikkerhed eller menneskers sundhed eller sikkerhed.
2. Udbud af elektroniske kommunikationstjenester og -net må kun gøres betinget af en generel tilladelse. Der kan stilles krav om, at virksomhederne indgiver en anmeldelse, men ikke at de pågældende virksomheder indhenter udtrykkelig beslutning eller anden administrativ afgørelse fra den nationale tilsyns-

myndighed, inden de udøver de rettigheder, tilladelsen indebærer. Efter anmeldelse må en virksomhed påbegynde kommerciel aktivitet, om fornødent efter bestemmelserne om brugsrettigheder i artikel 5, 6 og 7.

- Den i stk. 2 omhandlede anmeldelsesprocedure må højst omfatte en erklæring fra en juridisk eller fysisk person til den nationale tilsynsmyndighed om, at førstnævnte har til hensigt at begynde at udbyde elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester, og fremlæggelse af de minimumsoplysninger, som tilsynsmyndigheden skal bruge for at føre et register over udbydere af elektroniske kommunikationstjenester og -net. Disse oplysninger skal begrænses til det strengt nødvendige for at identificere udbyderens og dennes kontaktpersoner, udbyderens adresse og en kort beskrivelse af den tjeneste, der skal udbydes.

Artikel 4

Minimumsliste over rettigheder, som den generelle tilladelse indebærer

Selskaber, som må drive virksomhed i henhold til artikel 3, har ret til:

- at udbyde offentligt tilgængelige elektroniske kommunikationstjenester og forhandle samtrafik med andre udbydere af offentligt tilgængelige kommunikationstjenester, som er omfattet af en generel tilladelse inden for EF, jf. direktiv⁷ [om adgang til og samtrafik mellem elektroniske kommunikationsnet og tilhørende faciliteter].
- at etablere elektroniske kommunikationsnet og få tildelt de nødvendige anlægsrettigheder, jf. direktiv⁸ [om fælles rammebestemmelser for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester].
- at få mulighed for at være med til at opfylde forsyningspligten i en del af eller hele medlemsstatens område, jf. direktiv [om forsyningspligtydelser og brugernes rettigheder i forbindelse med elektroniske kommunikationsnet og -tjenester].

Artikel 5

Brugsret til radiofrekvenser og numre

- Hvor det er muligt, og navnlig hvor der kun er ubetydelig risiko for skadelig interferens, må medlemsstaterne ikke gøre brugen af radiofrekvenser afhængig af, at der udstedes individuelle brugsrettigheder, idet de i stedet tager vilkårene for brug af sådanne radiofrekvenser med i den generelle tilladelse.
- Hvor det er nødvendigt at tildele individuelle rettigheder til brug af radiofrekvenser og numre, tildeler medlemsstaterne efter anmodning sådanne rettigheder til enhver virksomhed, der udbyder tjenester i henhold til den generelle tilladelse, jf. artikel 6 og 7 og andre regler, som måtte sikre en effektiv anvendelse af disse ressourcer i overensstemmelse med direktiv [om fælles rammebestemmelser for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester].

---

⁷ EFT L

⁸ EFT L

Sådanne brugsrettigheder tildes via åbne og gennemsikkelige procedurer uden forskelsbehandling. Når medlemsstaterne tildeler brugsrettigheder, angiver de, om disse rettigheder kan overdrages og på hvilke betingelser, jf. artikel 8 i direktiv [om fælles rammebestemmelser for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester]. Hvis medlemsstaterne tildeler brugsrettigheder med begrænset gyldighed, skal perioden være hensigtsmæssig for den pågældende tjeneste.

3. Afgørelser vedrørende brugsret træffes, meddeles og offentliggøres hurtigst muligt, for nummerrettighedens vedkommende højst to uger efter at den kompetente myndighed har modtaget ansøgningen, for radiofrekvensers højst seks uger efter.
4. Medlemsstaterne må ikke begrænse tildelingen af brugsrettigheder, undtagen hvor dette er nødvendigt for at sikre en effektiv anvendelse af radiofrekvenser, og da kun i overensstemmelse med artikel 7. Medlemsstaterne tildeler brugsret til frekvenser, hvor disse er tilgængelige.

Artikel 6

Vilkår, som knyttes til den generelle tilladelse og brugsretten til radiofrekvenser og numre

1. Den generelle tilladelse til udbud af elektroniske kommunikationstjenester og -net og brugsretten til radiofrekvenser og numre må kun underlægges de vilkår, som angives i bilagets del A, B og C. Sådanne vilkår skal være objektivt velbegrundede for den pågældende tjeneste, forholdsmæssigt afpassede, gennemsikkelige og uden forskelsbehandling.
2. Særlige forpligtelser, der må pålægges udbydere af elektroniske kommunikationstjenester og -net, som har en stærk markedsposition i henhold til artikel 8 i direktiv [om adgang til og samtrafik mellem elektroniske kommunikationsnet og tilhørende faciliteter] eller er pålagt at varetage forsyningspligtigheder i henhold til direktiv [om forsyningspligt og brugerrettigheder i forbindelse med elektroniske kommunikationsnet og -tjenester], må ikke juridisk hænge sammen med de overordnede rettigheder og forpligtelser, som gælder i henhold til den generelle tilladelse. For at sikre gennemsikkeligheden for virksomhederne henvises der i den generelle tilladelse til kriterierne og procedurerne for at pålægge enkeltvirksomheder sådanne særlige forpligtelser.
3. Den generelle tilladelse må kun indeholde vilkår, som udelukkende vedrører denne sektor som angivet i bilagets del A, og må ikke indeholde vilkår, som allerede gælder for virksomhederne i medfør af andre nationale love.
4. Medlemsstaterne må ikke kopiere vilkårene for den generelle tilladelse i tilfælde af, at de giver virksomheder ret til at bruge radiofrekvenser eller numre.

Artikel 7

Procedure for begrænset tildeling af brugsret til radiofrekvenser

1. Hvis en medlemsstat overvejer at begrænse tildelingen af brugsrettigheder til radiofrekvenser, skal den:
  - a) tage fornødent hensyn til, at brugerne skal sikres de størst mulige fordele, og at konkurrenceudviklingen skal lettes
  - b) give alle interesserede parter, bl.a. brugere og forbrugere, tilstrækkelig lejlighed, dvs. mindst 30 dage, til at tilkendegive deres holdning til en eventuel begrænsning
  - c) offentliggøre sin beslutning om at begrænse tildelingen af brugsret, med angivelse af årsagerne hertil
  - d) med rimelige mellemrum tage begrænsningen op til revision efter anmodning fra virksomhederne, og
  - e) opfordre til, at der indsendes ansøgninger om brugsret.
2. Hvis en medlemsstat konstaterer, at der kan tildeles yderligere brugsrettigheder til radiofrekvenser, offentliggør den dette og opfordrer til, at der indsendes ansøgninger om sådanne rettigheder.
3. Hvis det er nødvendigt at begrænse tildelingen af brugsrettigheder til radiofrekvenser, tildeler medlemsstaterne sådanne rettigheder på grundlag af udvælgelseskriterier, som skal være objektive, detaljerede, gennemskuelige, forholdsmæssigt afpassede og uden forskelsbehandling. Enhver udvælgelse af denne art skal i fornødent omfang tilgodese konkurrenceudviklingen og indførelsen af innovative tjenester og forbrugerfordele.
4. Hvis der bruges sammenlignende udbudsprocedurer, må medlemsstaterne forlænge den maksimumsperiode på seks uger, som omhandles i artikel 5, stk. 3, så længe det er nødvendigt for at sikre, at sådanne procedurer er retfærdige, rimelige, åbne og gennemskuelige for alle interesserede parter, dog højst med seks måneder.

Disse tidsfrister gælder med forbehold af gældende internationale aftaler om anvendelse af radiofrekvenser og satellitbaner.

Artikel 8

Harmoniseret tildeling af radiofrekvenser

Hvis brugen af radiofrekvenser er harmoniseret, og der er indgået aftaler om vilkår og procedurer for adgang hertil jf. beslutning⁹ [om rammebestemmelser for radiospektrumspolitik i Fællesskabet] og andre fællesskabsregler, overholder medlemsstaterne disse aftaler ved tildeling af brugsret til radiofrekvenser. De

---

⁹ EFT L

foreskriver ikke vilkår, tillægskriterier eller procedurer, som kan begrænse, ændre eller forsinke en korrekt gennemførelse af den harmoniserede tildeling af radiofrekvenser.

Artikel 9

Erklæringer, som kan lette udøvelsen af anlægs- og samtrafikrettigheder

Efter anmodning fra en virksomhed udsteder medlemsstaterne i løbet af højst én uge erklæringer, som bekræfter, at virksomheden har ret til at ansøge om anlægsrettigheder og/eller forhandle samtrafik i henhold til den generelle tilladelse, for dermed at lette udøvelsen af disse rettigheder over for andre instanser eller andre virksomheder. Hvor det er hensigtsmæssigt, kan sådanne erklæringer også udstedes som automatisk svarskrivelse som opfølgning på en anmeldelse som omhandlet i artikel 3, stk. 2.

Artikel 10

Overholdelse af vilkårene for den generelle tilladelse eller brugsretten

1. Den nationale tilsynsmyndighed kan i overensstemmelse med artikel 11 anmode virksomheder, som udbyder elektroniske kommunikationstjenester og -net, der er omfattet af den generelle tilladelse, eller som gør brug af brugsrettigheder til radiofrekvenser eller numre, om at fremlægge oplysninger, som er nødvendige for at kontrollere, at vilkårene for den generelle tilladelse eller brugsretten overholdes.
2. Hvis en national tilsynsmyndighed konstaterer, at en virksomhed ikke overholder et eller flere vilkår for den generelle tilladelse eller brugsretten, underretter tilsynsmyndigheden virksomheden herom og giver den passende lejlighed til at tilkendegive sin holdning eller afhjælpe eventuelle overtrædelser senest en måned efter at virksomheden underrettes herom, eller inden for en frist, som aftales mellem virksomheden og tilsynsmyndigheden.
3. Hvis den pågældende virksomhed ikke afhjælper overtrædelserne inden for den i stk. 2 angivne frist, træffer den nationale tilsynsmyndighed hensigtsmæssige og forholdsmæssigt afpassede tiltag for at sikre overholdelsen. Tiltagene og bevæggrunden herfor meddeles virksomheden, senest en uge efter de er vedtaget, og mindst en uge inden de træder i kraft.
4. Når en overtrædelse af vilkårene for den generelle tilladelse eller brugsretten udgør en umiddelbar og alvorlig trussel for den offentlige sikkerhed eller menneskers sikkerhed eller sundhed eller volder alvorlige økonomiske eller driftsmæssige problemer for andre udbydere eller brugere af elektroniske kommunikationstjenester og -net, må medlemsstaterne træffe foreløbige hasteforanstaltninger for at afhjælpe denne situation. Den pågældende virksomhed gives derefter passende lejlighed til at tilkendegive sine synspunkter og foreslå mulige løsninger.
5. Virksomheder har ret til at indklage foranstaltninger, som medlemsstaterne træffer i henhold til denne artikel, efter proceduren i artikel 4 i direktiv [om fælles rammebestemmelser for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester].

Artikel 11

Oplysninger, som kræves i forbindelse med generelle tilladelser og brugsrettigheder

1. Bortset fra oplysninger og indberetningskrav i henhold til anden national lovgivning end den generelle tilladelse må medlemsstaterne ikke stille krav om, at virksomhederne fremlægger oplysninger i forbindelse med den generelle tilladelse, som ikke er forholdsmæssigt afpasset og objektivt begrundet med henblik på:
  - a) systematisk kontrol af overholdelsen af vilkår nr. 1 og 2 i bilagets del A, vilkår nr. 6 i del B og vilkår nr. 5 i del C, og af overholdelsen af de forpligtelser, som omhandles i artikel 6, stk. 2
  - b) kontrol af overholdelsen af de i bilaget angivne vilkår i enkelttilfælde, hvor der er modtaget en klage eller hvor den nationale tilsynsmyndighed af anden grund er af den opfattelse, at et vilkår overtrædes
  - c) sammenlignende udbudsprocedurer for radiofrekvenser
  - d) offentliggørelse af sammenlignende oversigter over tjenesters kvalitet og pris til gavn for forbrugerne
  - e) klart angivne statistiske formål
  - f) markedsanalyse med henblik på de formål, som angives i direktiv [om adgang til og samtrafik mellem elektroniske kommunikationsnet og tilhørende faciliteter] eller i direktiv [om forsyningspligtigheder og brugernes rettigheder i forbindelse med elektroniske kommunikationsnet og -tjenester].

Der må ikke stilles krav om fremlæggelse af de oplysninger, der angives i litra a), b), d), e) og f) i første afsnit forud for eller som betingelse for at virksomheden går ind på markedet.

2. Hvis medlemsstaterne kræver, at virksomheder fremlægger oplysninger, jf. stk. 1, skal de informere dem nærmere om, hvilket formål disse oplysninger skal bruges til.

Artikel 12

Administrationsafgifter

1. Eventuelle administrationsafgifter, som opkræves fra virksomheder, der udbyder en tjeneste i henhold til den generelle tilladelse
  - a) må i alt højst dække de administrationsomkostninger, der påløber som led i administrationen, kontrollen og håndhævelsen af ordningen vedrørende den pågældende generelle tilladelse og tildelingen af brugsrettigheder og
  - b) skal fordeles mellem de enkelte virksomheder i forhold til hver virksomheds omsætning i det foregående regnskabsår på de tjenester,

som den generelle tilladelse eller brugsretten gælder for, og som udbydes på det nationale marked i den medlemsstat, som pålægger afgiften.

2. Virksomheder, som har en årlig omsætning på under 10 mio. EUR på de relevante tjenester, som beskrives i stk. 1, litra b), skal friholdes fra at svare administrationsafgifter.
3. Når medlemsstaterne pålægger administrationsafgifter, offentliggør de en årlig oversigt over deres administrationsomkostninger og det samlede beløb af de afgifter, der er opkrævet. Hvis det samlede afgiftsbeløb overstiger administrationsomkostningerne, foretages der det efterfølgende år passende efterjusteringer.

Artikel 13

Gebyrer for brugs- og anlægsrettigheder

Medlemsstaterne må lade den myndighed, som tildeler brugsret til radiofrekvenser og numre eller anlægsrettigheder, opkræve gebyrer for dette på en måde, som afspejler behovet for at sikre, at disse ressourcer udnyttes optimalt. Sådanne gebyrer skal være uden forskelsbehandling, gennemskuelige, objektivt begrundede og forholdsmæssigt afpassede efter det tilsigtede formål og skal navnlig tilgodese behovet for at fremme etableringen af innovative tjenester og konkurrence.

Artikel 14

Ændring af rettigheder og forpligtelser

Medlemsstaterne må i objektivt begrundede tilfælde og på forholdsmæssigt afpasset vis ændre de rettigheder, vilkår, procedurer, afgifter og gebyrer, der vedrører generelle tilladelser og brugs- og anlægsrettigheder. Medlemsstaterne skal i god tid orientere om, at de har til hensigt at foretage sådanne ændringer, og give interesserede parter, f.eks. brugere og forbrugere, en rimelig periode på mindst fire uger til at tilkendegive deres synspunkter på de foreslåede ændringer.

Artikel 15

Offentliggørelse af oplysninger

1. Medlemsstaterne sikrer, at alle relevante oplysninger om rettigheder, vilkår, procedurer, afgifter, gebyrer og afgørelser vedrørende generelle tilladelser og brugsrettigheder offentliggøres og ajourføres på passende vis, så alle interesserede parter har let adgang til disse oplysninger.
2. Hvis afgørelser om afgifter, gebyrer, procedurer og vilkår vedrørende anlægsrettigheder træffes af andre instanser, offentliggør og ajourfører medlemsstaterne et register over alle sådanne afgifter, gebyrer, procedurer og vilkår på passende vis, så alle interesserede parter har let adgang til disse oplysninger.

Artikel 16

Det indre markeds funktion

Hvis forskelle mellem nationale afgifter, gebyrer, procedurer og vilkår vedrørende generelle tilladelser eller tildeling af brugsrettigheder skaber hindringer på det indre marked, kan Kommissionen vedtage foranstaltninger for at harmonisere sådanne afgifter, gebyrer, procedurer og vilkår i henhold til artikel 19, stk. 3, i direktiv [om fælles rammebestemmelser for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester].

For at fastslå, om der eksisterer sådanne hindringer for enhedsmarkedet, undersøger Kommissionen med jævne mellemrum, hvordan de nationale tilladelsessystemer fungerer og hvordan udbudet af grænseoverskridende tjenester i Fællesskabet udvikler sig, og fremlægger rapporter herom for Europa-Parlamentet og Rådet.

Artikel 17

Gældende tilladelser

1. Medlemsstaterne bringer de tilladelser, som allerede gælder ved dette direktivs ikrafttræden, i overensstemmelse med direktivets bestemmelser inden den 31. december 2001.
2. Når anvendelsen af stk. 1 begrænser de rettigheder eller forlænger de forpligtelser, der gælder i henhold til allerede gældende tilladelser, kan medlemsstaterne forlænge gyldigheden af disse vilkår til 30. juni 2002, såfremt dette ikke anfægter andre virksomheders rettigheder i henhold til fællesskabslovgivningen. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om sådanne forlængelser og angiver årsagerne hertil.

Artikel 18

Gennemførelse i national ret

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv inden den 31. december 2001. De underretter straks Kommissionen herom.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de nationale retsfor skrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv, samt senere ændringer af disse forskrifter.

Artikel 19

Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Artikel 20

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den

På Europa-Parlamentets vegne

Formand

På Rådets vegne

Formand

BILAG

Vilkårene i dette bilag er det maksimale, som må knyttes til generelle tilladelser (del A), brugsret til radiofrekvenser (del B) og brugsret til numre (del C), jf. artikel 6, stk. 1, og artikel 11, stk. 1, litra a).

A. Vilkår, som må knyttes til generelle tilladelser

1. Finansielle bidrag til forsyningspligtydelser i henhold til direktivet [om forsyningspligtydelser og brugernes rettigheder i forbindelse med elektroniske kommunikationsnet og -tjenester]
2. Administrationsafgifter i henhold til nærværende direktivs artikel 12.
3. Interoperabilitet mellem tjenester og samtrafik mellem net i henhold til direktivet [om adgang til og samtrafik mellem elektroniske kommunikationsnet og tilhørende faciliteter]
4. Slutbrugernes adgang til numre fra den nationale nummerplan i henhold til direktivet [om forsyningspligtydelser og brugernes rettigheder i forbindelse med elektroniske kommunikationsnet og -tjenester]
5. Miljøbeskyttelse eller by- og landsplanlægning, herunder vilkår i forbindelse med adgang til offentlig eller privat ejendom og vilkår i forbindelse med samhusning og deling af faciliteter i henhold til direktivet [om fælles rammebestemmelser for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester]
6. Transmissionspligt for angivne radio/tv-kanaler i henhold til direktivet [om forsyningspligtydelser og brugernes rettigheder i forbindelse med elektroniske kommunikationsnet og -tjenester]
7. Beskyttelse af personoplysninger og privatlivets fred inden for den elektroniske kommunikationssektor i henhold til direktivet [om behandling af personoplysninger og beskyttelse af privatlivets fred i den elektroniske kommunikationssektor]
8. Regler om forbrugerbeskyttelse, som specifikt gælder for den elektroniske kommunikationssektor, f.eks. vilkår i henhold til direktivet [om forsyningspligtydelser og brugernes rettigheder i forbindelse med elektroniske kommunikationsnet og -tjenester]
9. Forpligtelser vedrørende transmitteret indhold, navnlig med henblik på beskyttelse af mindreårige i henhold til artikel 2a, stk. 2, i Rådets direktiv 89/552/EØF af 3. oktober 1989 om samordning af visse love og administrative bestemmelser i medlemsstaterne vedrørende udøvelse af tv-/radiospredningsevne, ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/36/EF.
10. Oplysninger, som skal fremlægges som led i en anmeldelsesprocedure i henhold til nærværende direktivs artikel 3, stk. 3, og til andre formål som angivet i nærværende direktivs artikel 11.

11. Kompetente nationale myndigheders muligheder for lovlig opfangning i henhold til direktivet [om behandling af personoplysninger og beskyttelse af privatlivets fred i den elektroniske kommunikationssektor] og direktiv 95/46/EF.
12. Betingelser for brug i tilfælde af omfattende katastrofer for at sikre kommunikationen mellem nødtjenester og myndighederne og udsendelser til offentligheden.
13. Foranstaltninger, som i henhold til fællesskabslovgivningen skal mindske omfanget af elektromagnetiske felter, som offentligheden udsættes for fra elektroniske kommunikationsnet.

B. Vilkår, som må knyttes til brugsret til radiofrekvenser

1. Angivelse af, hvilken tjeneste frekvensen skal bruges til, herunder også vilkår vedrørende det indhold, der udbydes.
2. Effektiv anvendelse af frekvenser i henhold til direktivet [om fælles rammebestemmelser for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester].
3. Vilkår, som skal forhindre skadelig interferens.
4. Maksimal gyldighedsperiode i henhold til nærværende direktivs artikel 5.
5. Overdragelse af rettigheder og betingelser for sådanne overdragelser i henhold til direktivet [om fælles rammebestemmelser for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester].
6. Gebyrer for brugsret i henhold til nærværende direktivs artikel 13.
7. Eventuelle forpligtelser, som den virksomhed, der får brugsretten, har påtaget sig under en sammenlignende udbudsprocedure.

C. Vilkår, som må knyttes til brugsret til numre

1. Angivelse af, hvilken tjeneste nummeret skal bruges til.
2. Effektiv anvendelse af numre i henhold til direktivet [om fælles rammebestemmelser for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester].
3. Nummerportabilitetskrav i henhold til direktivet [om forsyningspligtydelser og brugernes rettigheder i forbindelse med elektroniske kommunikationsnet og -tjenester].
4. Maksimal gyldighedsperiode i henhold til nærværende direktivs artikel 5.
5. Overdragelse af rettigheder og betingelser for sådanne overdragelser i henhold til direktivet [om fælles rammebestemmelser for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester].
6. Gebyrer for brugsret i henhold til nærværende direktivs artikel 13.

FINANSIERINGSOVERSIGT

Dette direktivs finansielle konsekvenser fremgår af finansieringsoversigten i direktivet om *fælles rammebestemmelser for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester*.

KONSEKVENSANALYSE

FORSLAGETS KONSEKVENSER FOR VIRKSOMHEDERNE, HERUNDER ISÆR SMÅ OG MELLEMLISTRE VIRKSOMHEDER (SMV'er)

FORSLAGETS TITEL

Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om tilladelser for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester

DOKUMENTETS REFERENCENUMMER

FORSLAGET

1. *Hvorfor er der i betragtning af nærhedsprincippet behov for en EF-lovgivning på området, og hvad er hovedformålet?*

Direktivet er et af elementerne i det nye regelsæt, der har til formål at sikre, at den elektroniske kommunikationssektor fortsat udvikler sig som et konkurrencebaseret marked, der bringer fordele for alle virksomheder og enkeltpersoner i EU, som anvender elektroniske kommunikationstjenester.

Der er bred enighed om, at det er vigtigt at konsolidere det indre marked på dette område, og det anerkendes, at den mest effektive måde at opnå dette på, er ved at tilpasse de eksisterende bestemmelser.

KONSEKVENSER FOR VIRKSOMHEDERNE

2. *Hvem berøres af forslaget?*

Virksomheder i alle størrelsesklasser vil drage fordel af den øgede konkurrence, de innovative tilbud på markedet og det forbedrede pris/kvalitetsforhold, som det nye regelsæt som helhed vil tilvejebringe.

Forslaget gør det lettere for udbydere af elektroniske net at komme ind på markedet, idet de administrative hindringer begrænses til det minimale. Det vil stimulere etableringen af et tværeuropæisk tjenesteudbud.

3. *Hvad skal virksomhederne gøre for at efterleve de foreslåede regler?*

Det er hovedsagelig medlemsstaterne og de nationale tilsynsmyndigheder, der pålægges forpligtelser efter dette forslag. Ingen af artiklerne berører virksomhederne direkte.

4. *Hvilke økonomiske virkninger forventes forslaget at få?*

Forslaget har til formål at stimulere væksten i sektoren og således skabe nye job inden for sektoren og på de tilknyttede markeder.

Det skal sikre, at det europæiske marked for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester fortsat byder på attraktive investeringsmuligheder på globalt plan.

Forslaget vil styrke konkurrenceevnen blandt virksomhederne i sektoren ved at lette markedsadgangen for dem. Det vil gavne økonomien som helhed, idet alle virksomheder har behov for effektive kommunikationsinfrastrukturer.

5. *Indeholder forslaget foranstaltninger, der tager højde for SMV'ernes særlige situation (lempeligere eller særlige krav eller lignende)?*

Formålet med forslaget er generelt at lette den administrative byrde for alle virksomheder i den elektroniske kommunikationssektor. Da byrden i forbindelse med bl.a. individuelle tilladelser vejer uforholdsmæssigt tungt for SMV'er, vil disse drage størst nytte af, at individuelle tilladelser afskaffes, og der i højere grad gøres brug af generelle tilladelser. I henhold til artikel 12 skal administrationsafgifter for tilladelser stå i forhold til den pågældende virksomheds omsætning, og virksomheder med en årlig omsætning på under 10 mio. Euro må ikke pålægges administrationsafgifter.

HØRING

6. *Liste over organisationer, som er hørt om forslaget, og en kortfattet redegørelse for deres væsentligste synspunkter.*

Kommissionen har søgt råd om mange aspekter af disse forslag som led i revideringen af kommunikationslovgivningen i november 1999 (KOM(1999) 539 endelig). Der blev modtaget indlæg fra 229 organisationer og enkeltpersoner. En liste over disse findes på følgende internetadresse:

<http://www.ispo.cec.be/infosoc/telecompolicy/review99/comments/comments.html>

De vigtigste synspunkter er opsummeret i meddelelsen om resultaterne af den offentlige høring (KOM(2000) 239 endelig). Desuden blev der den 28. april 2000 udsendt et arbejdsdokument, der skitserer de vigtigste bestemmelser i dette forslag, og i denne forbindelse blev der modtaget indlæg fra 128 organisationer og enkeltpersoner. En liste over disse findes på følgende internetadresse:

<http://www.ispo.cec.be/infosoc/telecompolicy/review99/nrfwd/comments.html>